

İKEV/POSTASI

EYLÜL 2016 - SAYI 63 İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM, KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFININ GAZETESİDİR. İKİ AYDA BİR YAYINLANIR. ÜCRETSİZDİR.
Bakırköy Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No:44 İstanbul | Tel: (0212) 542 68 33 | Fax: (0212) 542 68 60 | web: <http://www.ikev.org.tr> | e-mail: info@ikev.org.tr

HAKİMİYET KAYITSIZ ŞARTSIZ

MİLLETİNDİR !

KARAMANLILAR DERNEK VE VAKIFLARDAN DARBE GİRİŞİMİ AÇIKLAMASI

Tüm Karamanlılar Dernek ve Vakıflar Olarak Türk Milletinin İradesini Ve Demokrasimizi Ortadan Kaldırmaya Yönelik Darbe Girişimini Nefretle Kınıyoruz.

15 Temmuz 2016 Günü Fetö/Pdy Terör Örgütü'nün İç Ve Dış Uzanlıları Tarafından Demokrasimizi Ortadan Kaldırmak Ve Milletimizin İradesini Gasbetmek Amacıyla Silahlı Bir Kalkışma İle Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni Ele Geçirmek Amacıyla Gerçekleştirilen Darbe Girişimi Türk Milletinin Demokrasiye Sahip Çıkması İle Bertaraf Edilmiş Bulunmaktadır. Ülkemizin Bütünlüğüne, Türk Milletinin Birliğine, Hemşehrimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk Ve Silah Arkadaşlarının Önderliğinde Şehit Kanlarıyla Kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin Bekasına Kasteden Bu Hainane Girişim, Milletimizin Dirayetli Duruşu Sayesinde Engellenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Ve Demokrasimizin Yaşamayı İçin Gözü Dönmüş Fetö/Pdy Terör Örgütünün Darbe Girişimine Karşı Canlarını Feda Ederek Hakkın Rahmetine Kavuşan Asker, Polis, Sivil Tüm Şehitle rimize Cenabı Allah'tan Rahmet, Yakınlarına Sabır, Yaralılarımıza Acil Şifalar Dileriz.

Gazi Meclisimize Bomba Yağdıran, Askerimizle Halkımızı Karşı Karşıya Getiren, Halkımıza Kurşun Sıkıran Vatan Hainlerini Bir Kez Daha Şiddetle Ve Nefretle Kınıyoruz. Allah Devletimizi Ve Milletimizi Şer Odaklarından Korusun. Onlara Fırsat Vermesin.

Gün, Cumhuriyete, Milli İradeye, Demokrasiye Sahip Çıkma Günüdür. Birlik Ve Beraberlik Günüdür. Unutulmasın Ki, Cumhuriyet Ve Demokrasimiz Ona İnanmış Kahraman Evlatlarının Elinde İlelebet Yaşayacaktır.

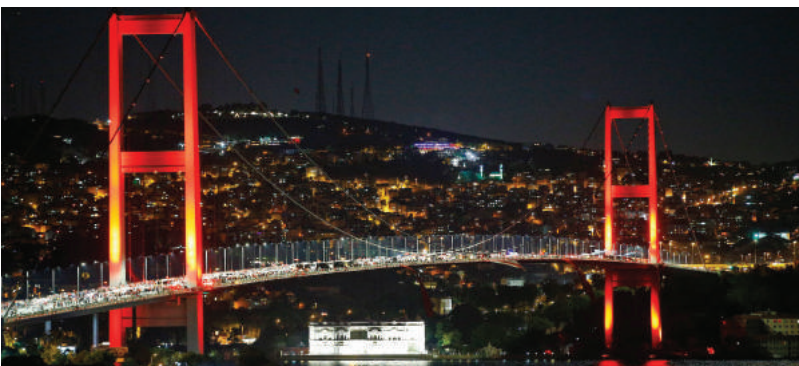
Veli Bozkır
Ankara Karamanlılar Derneği Başkanı

Suat Yıldırım
İstanbul Karamanlılar Vakfı Başkanı

Aziz Bilgin
İzmir Karamanlılar Derneği Başkanı

Salih Aydın
Mersin Karamanlılar Derneği Başkanı

Emrah Mısırlıoğlu
Antalya Karamanlılar Derneği Başkanı

KÖMÜR KARASI, YÜREK YARASI !!!

BEN UNUTMADIM SEN DE UNUTMA OLUR MU ?

Nuran UYAR

Ermenek maden kazası ikinci yılını doldurmak üzere... her yara bir şekilde kapanıyor...kimi penicilin ile, kimi kortizonla, ama kapanıyor ...yürek yarası hariç...

Bayramlar, okulların ilk günü gibi aile beraberliğini öne çıkaran günlerde benim yediğim yemek, içtiğim su hep boğazıma dizilir. Yutamam bir türlü... Çünkü öyle günler aramızdan ayrılanların yaralarının kanadığı gündür... ben yatılı okul çocuğuyum. Parasız yatılı. Yatılı okulda da eve gidemediğiniz bayramlar öyle geçerdi, yutkuna yutkuna.. gözünüz kapıya takılı kalırdı. Sanki kapı açılacak ve o sevdiklerinizden biri geliverecekmış gibi gelirdi. Gün batımı ve akşam ezanı okunurken çok duygulanırdım (hala da öyle). Çünkü çocukken akşam ezanı eve gitme zamanımız olurdu genelde. Kimse gelmezse Seyhan Nehri kenarındaki duvara gider, gün batımını izler sessiz sessiz ağlardık bir birimize göstermeden. Özel yemekler yapılırdı ama fayda etmezdi. Sevdiklerinle değildin ki !

İşte Ermenek faciasının (kaza diyemiyorum kusura bakmayın) ikinci yılı geldi. O evlerde biraz olsun küllenen yürek acıları yine korlaşacak...o gün doğan bir bebeğimiz vardı hatırlarsınız, eminim şu anda o koşuyor bahçede... o gece nenelerine, dedelerine sarılan minik eller şimdi okul çantası taşıyor.

Bütün bunların tüm yükünü taşıyan anneler var bir de.. en çok onları düşünürüm. O analar güçlü analar. Yoktan var ederler. Çatlak ellerini, donuk hüzünlü bakan gözlerini düşünürüm hep. İçleri kan ağlar ama belli etmezler. Çocukları bir şey isteyince “param yok“ diyemezler, “kırtasiyede bitmiş“ derler. Çoktan kışlık tarhanalarını, salçalarını hazırlamışlardır. Odunlar dizilmiştir odunluğa. Zordur Ermenek’in kışı.. Kolay mı artık akşam eve ekmek getiren sürmeli gözlü babaları, evlatları yok artık. Hele o yanında duran gazeteciye bakıp “ benim oğlum yüzme bilmez ki evladım “ diyen teyzenin gözlerini nefes aldığı süre boyunca hiç unutmayacağım. Teyzem inşallah oğlun cennetin o güzel sularında yüzme öğrenmiştir şimdi.

Anneler oğullarınıza bu acıyı asla unutturmayın ! neden mi ?

Cahilliğin, eğitim eksikliğinin, denetimsizliğin acısıdır çünkü o acı. Unutmasınlar ki okullarına sahip çıksınlar, derslerine dört elle sarılsınlar. İyi eğitimler alsınlar. Bıkmasınlar. Yorulmasınlar.

O acı onlara hep bir kamçı olsun. Gelecek onların elinde bunu unutmasınlar. İyi teknisyenler olsunlar, iyi mühendisler olsunlar, iyi öğretmenler olsunlar. Işık olsunlar o karanlık maden tünellerine. .. onlar yaşadı, başkaları yaşamasın diye hep başları dik önlerine baksınlar...babalarının sürmeli gözlerindeki o güzel bakışları yüreklerinde, o kara kocaman elleri saçlarında hissetsinler hep..

Şu anda Ermenek’te çok çalışkan bir Belediye Başkanı olduğunu ve çok güzel işler yaptığını biliyorum. Acaba Uğur Başkan bu ailelerin ne kadar yanında onu bilmiyorum işte ! Başkanım yollar yaptınız, havuzlar yaptınız, yüzen evler yaptınız, su oyunları festivali yaptınız... gerçekten güzel işler yaptınız. Ben sizden Ekim ayında sadece bu madenci aileleri için bir şeyler yapmanızı rica ediyorum. Onların gözleri de sizin hep gülen gözleriniz gibi baksın istiyorum. Yaptıklarınızı bize yazın, resimleri yollayın. Gelecek sayımız madenci çocuklarının olsun..

Ses getirecek bir şeyler yapalım el birlik.. çocuklarımız gülsünler o acı günde... ERÇEV’in de destek vereceğine eminim... acı geçecek mi tabii ki geçmeyecek ama biraz gülümsetecek belki de..

Doğamızda var.. iyi günler nedense hiç unutulmaz, kara günleri sileriz hafıza mızdan eğer yanan yürek bizimki değilse.. Halbuki asıl böyle günleri unutmamalıyız. Yaşanan acılardan ders alıp bir şeyler öğrenmeliyiz. Her yıl o kara günde Ermenek’e gitmeyi çok istiyorum ama bir türlü kısmet olamıyor. Maalesef tam o günlerde geleneksel bir okul buluşmamız var eşimle birlikte. Ama o günü hiç unutmadım, unutmayacağım, siz de unutmayın olur mu ?

Çok sevdiğim bir Orhan Veli şiiri var. 1946 yılında yazılmış. Yani acılar eski... dün varmış, bugün var, büyük ihtimalle yarınlarla da olacak. O şiiri sizler ile paylaşmak istedim..

YÜZ KARASI DEĞİL, KÖMÜR KARASI

Güneşli bir günde
Masmavi göreceğiz Karadeniz’i
Balkaya’dan Kapuz’a kadar...
Karış karış biliriz bu şehri;
EKİ’nin çiçekli bahçeleri,
Rıhtıma kömür taşıyan vagonlarıyla;
Paydos saatlerinde yollara dökülen,
Soluk benizli insanlarıyla;
Siyah akar Zonguldağın deresi,
Yüz karası değil, kömür karası;
Böyle kazanılır ekmek parası

Orhan Veli Kanık (1946)

Acılar paylaştıkça azalır, bilirsiniz. Acıları acımız olsun. Sevgiyle kalın...Yüreğinizden insan sevgisi hiç eksilmesin...

DUYURU !

Vakfımız tarafından Karamanlı ihtiyaç sahibi üniversite öğrencilerine her yıl verilmekte olan burs yardımı bu yıl da **23 Ekim Pazar** günü yapılacak olan ‘Öğrenci Burs Mülakat Toplantısında’ belirlenecektir. Toplantımız Karaman Evi 3. katında gerçekleştirilecektir.

Burs almaya hak kazanan öğrencilerimiz için **27 Kasım Pazar** günü ‘Öğrenci Tanışma Toplantısı’ yapılacaktır. Karaman Evi 3. katında gerçekleştirilecek olan toplantımıza tüm hemşeri ve öğrencilerimiz davetlidir.

MERSİN'DEN SELAMLAR

ÖNCE HABERLER

Kavurucu bir yaz ve sıcakımı geride bırakıyoruz, hiç olmazsa akşamları serinledi klimasız geceler başladı. Gündüzleri mutedil sıcaklık nem ve rutubetsiz günlere döndü. Ekonomide canlılık devam ediyor, emekliler maaş gününe esnaflar paralı Suriyeli'leri dört gözle bekliyor, şükürler olsun şimdilik sağlığımız yerinde yalnız bir dostumuz, değerli bir abimizin hasta olduğunun haberini aldık, Allah'tan şifalar diliyoruz tez zamanda sağlığına kavuşmasını diliyoruz.

Efendim bugün hürriyet gazetesinin onuncu sayfasından okuduğumuz bir habere göre Çin otelleri mutfağında DURU bulgurdan yapılan pilavların revaçta olduğunu yazıyor, gurur verici bir haberd.

Allah Allah sabah sabah ben de TRT'de çalıştığım günleri hatırladım galiba. Evden ayrılıyorum televizyondan gelen ses "Ordunun dereleri aksa yukarı aksa, vermem seni ellere ordu üstüme kalksa sürmelim aman" hem türküyü mırıldanıyorum, hem de televizyoncuyla kızıyorum, herhalde Ordu'yu kıskandım, neden Karaman'ın alt yanı dere, dereden giderler eve türküsünü çığırıyor diye.

Evet bir yaz sezonunu da bitirdik, memleketimizin her yöresinde Geleneksel festivaller, sportif müsabakalar, güreşler, gurbetten sılaya ziyaretler ve nice nice organizasyonlar yapıldı. Gidip gördüğümüz oldu, basında gördüğümüz oldu, televizyonlarda izlediğimiz oldu da niye bunların hiç biri Karaman'da olmadı, oldu da bizim mi haberimiz olmadı. Seni çok özleyorum KARAMAN. Seni çok özleyorum On yıl formasını giydiğim KARAMANSPOR, seni çok özleyorum KARAMAN LİSESİ, ve seni çok özleyorum İSTASYON CAD-DESİ ANILARI....

Dedik ya yaz sezonu bitiyor, biterken bizi de deldi bitirdi, 28.Martta İstanbul, Ankara gezisinde iken büromuz yandı, bir ay yangın formalitesi ile uğraştık. Haziranda bir gariban arabamız vardı, satan eşek oto parktan çaldı. Bir ay adliyede uğraştık, Temmuz'da vatan hainlerinin darbe denemesiyle uyandık.

Vatan bölünmez, Şehitler ölmez marşı ile yattık, kalktık. Bu nedenlerle uzun süredir bu satırlardan uzak kaldım, işte Hatice'cik böyle yaz yaz diyorsun yaz bitti, yazı bitti. Sonbaharın hüzünlü günlerinde takvimden bir yaprak gitti diye mi yazayım, yoksa ömürden bir mevsim daha geçti, yaşlandık diye mi yazayım, yine de şükürler olsun rabbime bu günleri sıhhati selamı bize bağışladığı için.

Bende tüm hemşerilerime, Karaman'a, selam ve sağlık dolu günler dileyerek büyüklerimin ellerinden küçüklerimin yanaklarından öpüyorum, Her şey gönlünüzce olsun. Allah her şeyin hayırlısını versin, vardır bunda da bir hayır diyoruz, işi Allaha bırakıyoruz. Evet hatırladım bu isimdeki öyküyü kısaca anlatayım.

BUNDA DA BİR HAYIR VARDIR

Bir zamanlar Afrika'daki bir ülkede hüküm süren bir kral varmış. Kral daha çocukluğundan itibaren arkadaş olduğu birlikte büyüdüğü bir dostunu hiç yanından ayırmazmış. Nereye gitse hep yanında götürürmüş. Bu arkadaşının ise değişik bir huyu varmış, ister kendi başına gelsin, ister başkasının başına gelsin, ister iyi olsun, ister kötü olsun her olay karşısında hep aynı şeyi söylemiş,

"BUNDA DA BİR HAYIR VARDIR"

Birgün kral ve arkadaşı birlikte ava çıkmışlar, kralın arkadaşı tüfekleri dolduruyor krala veriyor, kral da ateş ediyormuş. Birgün arkadaşı muhtemelen tüfeği doldururken bir yanlışlık yapmış kral ateş ederken tüfek geriye patlamış ve kralın baş parmağı kopmuş.

Durumu gören arkadaşı her zamanki gibi "Bunda da bir Hayır vardır" demiş. Kral acının verdiği sinir ile "Görmüyor musun parmağım koptu bunda hayır filan yok" demiş ve arkadaşını zindana attırmış. Bir yıl sonra kral insan yiyen kabilelerin yaşadığı aslında uzak durması gereken bir bölgede birkaç adamıyla avlanıyormuş, yamyamlar onları ele geçirmişler, ellerini ayaklarını bağlamışlar köyün meydanına ateş yakmışlar, sırayla pişirip yiyeceklerinde kralın baş parmağının olmadığını farkına varmışlar. Bu kabile batıl inançları nedeniyle uzuvlarından biri eksik olan insanları yemiyorlarmış. Böyle bir insanı yedikleri zaman başlarına kötü olayların geleceğine inanıyorlarmış. Bu korku ile kralı çözmüş ve salıvermişler. Diğer adamları ise pişirip yemişler.

Kral sarayına döndüğünde kurtuluşunun kopuk parmağı sayesinde gerçekleştiğini anlamış, onca yıllık arkadaşına yaptığına pişman olmuş ve hemen arkadaşını zindandan çıkarttırmış. Başından geçenleri tek tek anlatmış, haklıymışsın gerçekten parmağımın kopmasından bir hayır varmış, senden özür diliyorum demiş.

Arkadaşı "Hayır" demiş, "Bunda da bir hayır vardır" demiş.

"Ne diyorsun Allah aşkına diye hayretle bağırmış kral. En yakın arkadaşımı bir yıl boyunca zindan da tutmanın ne hayrı olabilir."

"Düşünsene ben zindanda olmasaydım seninle birlikte avda olurdum değil mi?"

İşte böyle hemşerilerim bu arada yapmaya fırsat bulduğum fakat dağıtımını yapmadığım KAYIT DIŞI GÜLÜMSEME isimli derleme kitabımdan bir cümle ile yazımı sonlandırmak istiyorum, hata ettimse Affola....

"ESKİDEN İNSAN SEVİLİR, EŞYALAR İSE KULLANILIRDI, GÜN GELDİ EŞYALAR SEVİLİR, İNSANLAR KULLANILIR OLDU"

Herşey gönlünüzce olsun, Allah'a emanet olun.

Selam ve saygılarımla

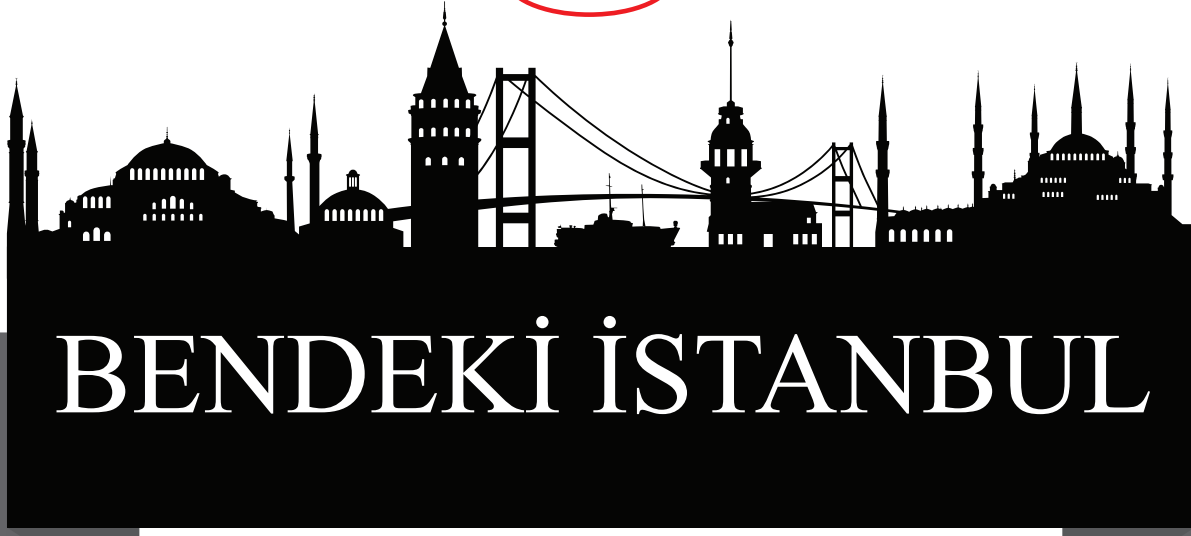
SALİH AYDIN / MERSİN
0.537.790 39 68

ÇARE Mİ VAR

Büyüklenme insan oğlu
Ölmeye çare mi var
Sararmış bir yaprak gibi
Solmamaya çare mi var

Ölüm vardır dinle bunu
İnsanoğlu bilir şunu
Uzak değil yolun sonu
Gitmemeye çare mi var

Sayı gün biter bir gün
Hayat sona erer bir gün
Kara yere girer bir gün
Girmemeye çare mi var

BENDEKİ İSTANBUL

Herkesin bir İstanbul'u vardır. İflah olmaz tutkunları vardır, bu haliyle, böyle olduğu için sevenleri vardır.

Şehir insana sosyal saygınlık kazandırıyor olacak ki; kasabasından çıkıp gidenler, varoşlarında kendilerine yer bulabildikten sonra tereddüt etmeden ve gururla: İstanbulluyum, diyebiliyorlar. Kökten İstanbullular neyse de sonradan İstanbullular bile bu şehri seviyor. Bu büyük kapının verdiği aidiyet duygusu, mahşeri kalabalığına ve trafiğin keşmekeşine baskın gelmiş, durumunu kanıksamışlar. Zaten seven bu haliyle seviyor onu. "Gitmesek de görmesek de o köy bizim köyümüzdür" hesabı; İstanbul'da oturup da denizini, boğazını görmeyenler bile halinden çok şikâyetçi değil. Gelenlerin elini dilini bağlıyor olacak bu büyük hipnozcu. Bu durum psikolojinin, sosyolojinin alanına giriyor.

Aslında sorun, İstanbul'a şu veya bu vesile ile günübirliğine veya birkaç günlüğüne gelenlerde. Gelen misafirleri şehrin girişinde tabelasındaki nüfus hanesini görünce gerilmeye, şişmeye başlıyor, dönüşünde, İstanbul'dan çıktığını gösteren tabelayı görünce ise gevşiyor ve derin bir oh çekiyor. İstanbul'unuz sizin olsun, demekten kendini alamıyor. Biz taşradakiler için İstanbul, kalabalık ve trafik demek, beklemeden, sabretmeden hiçbir şeyin elde edilemeyeceği ömür törpüsü demek.

Herkesin bir İstanbul'u vardır. Kimine göre büyük paralar kazanılan bir ticaret ve üretim merkezi. Kimine göre varlığın, bereketin, bolluğun refah ve müreffehin ülkesi. Kimine göre deniz, boğaz, köprüler, camiler, tarih, kültür demek. Kimine göre şairin, şiirin, aşkın kaynağı, çapkınlığın, hovardalığın, çekici başkenti.

Benim için İstanbul, henüz ilkokula başlamamışken anne babamın dönüşlerinde bana bisiklet sözü verip, fakat denize düşürdükleri (!) aldığını vermeyen bir kör kuyu. İlkokul çağları akrabalarımın yoğun olarak oturduğu Şirinevler gibi çoğu gecekondu görünümüyle salaş bir şehir. Boş alanlarında 13-15 yaşındaki tek tip forma ve kramponları ile Karaman Işıkspor takımından fersah fersah ileride, uzay futbolu oynayan bitirim çocukların semti Şirinevler.

Lise çağında Beyoğlu'nda Yeşilçam'ın Sütçü lâkaplı kötü adamı Süheyl Eğriboz'u, Tophane'de koltuğunda özenle katlanmış Cumhuriyet Gazetesi ile Hulusi Kentmen'i, Bakırköy sahilinde ses sanatçısı Ahmet Sezgini, Bakırköy Tren Banliyösü altındaki kahvede bilardo oynayan Tarık Akan'ı gördüğüm şaşırtıcı şehir.

1973 yılında Bayrampaşa Demirkapı Caddesinde ve Bahçelievler'de Yugoslav göçmeni Cemalettin ve oğlu Yaşar'ın yanında iki ay çalıştığım şehir. Aynı yıl Allah akıl fikir versin Karaman'dan Esat Okur, Rasim Ay ve Muammer Özgen'le Türkiye-İtalya futbol maçına gittiğimiz çekim merkezi. Üniversite imtihanına girdiğim, fakat zerre hatırlamadığım aklımı başımdan alan dâvetkâr sevgili.

Babaannem ve Anneannem çocuklarının göbeğini dışarı atmış olacak ki; babam hariç, amcalarım, halalarım ve dayılarım dedemin onca malını mülkünü, bağını bahçesini, tarlasını tapanını eliyle itip, 1950'li yıllardan itibaren yerleştikleri, sıra belledikleri anayı kuzusundan ayıran münafık şehir.

Mukaddes halamın Hüsnü amcamla oturdukları bahçeli ikiz evlerinde ekseriyetin aynı tencereden yiyip içtiği yıllarda, lokanta usulü masada ve ayrı tabaklarda yemek yediğim ilklerin şehri.

Mütevazı Şirinevler'den ilerilerde gece renkli birer fener gibi yükselip ışıldayan Türkiye Emlak Kredi Bankası Evleri Ataköy semtine Hüsnü amcamızın bizleri yürüyerek gezmeye götürdüğü ışıklar içindeki yaldızlı ülke.

Ataköy'de oturup, Beyoğlu İstiklal Caddesi'nde eski İstanbul'un zarif bayanlarını, seçkinlerin terzisi Rıfki Aydın amcama avuçla para ödedikleri ütü kokulu ikinci kat terzihanesi, ekmek teknesi.

Babamın 40 yıl önce yıllar yılı, İstanbul'a taşınacağız deyip de bir türlü kısmet olmayan, sıra bize gelince bize kimya olan şehir. Birkaç yıl önce dayımın oğlu Yaşar Bacak'ın babamın daire almak istediği siteyi gösterince, bana 15 yıl önce kısmet olmayan Ankara'yı aklıma getirip yüreğimi sızlatan vefasız.

50 yaşındaki 30 yıllık sütçümüz Ömer'in 10 ineğini bırakıp da bir türlü gidip göremediği hayırsız. Son olarak halamın oğlu Mehmet Arif Bacak abimin vefatı nedeniyle gidip, yerlisinin, biz bari kalabalık etmeyelim, deyip başka şehirlere ölmeye gitmiş olacaklar ki mezarlıklarında İstanbullusu olmayan, fakat yalnız Anadolu'nun değil Balkanlar ve Kafkaslardan insanların dinlendiği bir büyük dünya mezarlığı.

Bir taşralı olarak, Topkapı Sarayı'nı araba vapuru ile Boğaziçi'ni görsem de Büyük ada'sında faytonuna binsem de, Bakırköy'ünde sandalla açılısam da, Büyükçekmece'sinde Zargana balık avlasam da, Sultanahmet Camisi'nde iki rekât namaz kılsam da, ertesi gün gübür gübür Karaman'a koştüğumu sende biliyorsun göz boyayıcı İstanbul.

Herkesin bir İstanbul'u vardır. Benim için İstanbul'un karşılığı bunlar.

1970 yılında belki de nüfusu 2 milyon iken Asya-Avrupa yakası ile Boğazı ve Haliç'i ile bana pek bi karışık gelen şehir, bugün ulaştığı 20 milyon nüfusun getirdiği zorlukları anlatacak Türkçede kelime bulamadığımdan durumu yüksek anlayışlarınıza sunuyorum. 1970'li yıllarda, bu İstanbul'un hali ne olacak, diye meğer pek bi erken hayıflanmışız. Türk Dil Kurumu İstanbul'un bugününü anlatacak yeni kelimeler üretip türetebilirse 2016'daki hali pür melâlini yazma imkânımız olur.

Bu çileli şehir pek çok Avrupa devletlerinin nüfusunu geçerken, 20 milyona dayanırken şehrin seçilmiş ve atanmışları neredeydi. Üstüne üstlük Üçüncü Havaalanı, Üçüncü Köprü ve Kanal İstanbul Projesi ile bir şehre bu kadar da yüklenilmez ki.

Allah göstermesin bir harp-darp olsa, İstanbul tökezlese ülke düşer. Allah vermesin, İstanbul'da deprem olsa, ülkenin temelleri sallanır.

Oysa kıyısındaki Çanakkale kaldırım mühendisi olmuş geziyor. 50 bin nüfuslu Bilecik boş duruyor. Karadeniz'de yüz bin nüfuslu Sinop İzmit'in gördüğü işi görür. Anadolu'nun ortasında ovanın düzündeki deprem riski olmayan 150 binlik Karaman kale gibi duruyor.

Ah İstanbul...! Daha ne söyleyim. İnsana bu kadar yüklenilmez ki. Aziz İstanbul, sana bu kadar da yüklenilmez ki.

Ahmet MISIRLIOĞLU

ALMAN İMPARATORLARI DA YALAN SÖYLER!

Merkel'i ve sözde soykırımı kabul eden Alman parlamentosunun kararından önce Birinci Dünya Savaşı'nın başlangıcına gidelim ve Alman dostlarımızın (!) Osmanlı Devleti'ne yaptıklarına bilelim.

1914 'te Osmanlı Devleti ile Almanya'nın yaptığı ittifak antlaşması sürecinde İmparator II.Wilhelm'in Türk Büyükelçisi'ne söylediklerine ve olaylara özetle bir bakalım:

Birinci Dünya Savaşı'nın başlangıcında Enver ve Cemal Paşa'nın zorlaması ile Almanya ile ittifak kurulmuştu. Osmanlı Devleti'ni kaygılandıran kendisi ile sınır komşusu olmayan Almanya ile nasıl bağlantı kuracaktı? Sorun burada idi. Romanya ve Bulgaristan Almanya ile İttifak yapmaya soğuk bakıyordu. Hâlbuki Almanya- Osmanlı Devleti bağlantısı Bulgaristan ve Romanya'nın savaşa girmesiyle sağlanacaktı.

2 Ağustos 1914 tarihinde Türk - Alman ittifakı imzalandı. Osmanlı Hükûmeti'nin tasdik ettiği ittifak antlaşması Alman umumi karargâhında imparator II.Wilhelm'e takdim ederken, İmparator, Türk Sefiri Mahmut Muhtar Paşa'ya bir müjde verir. Bulgaristan Kralı Ferdinand'ın kendi saflarında harbe gireceğine dair olan mektubunu tam o gün almış ve cebinde imiş gibi yaparak, sakat olan eliyle de göğsünde cep yerini gösteriyordu. Hâlbuki bu sözler düpedüz yalandı. Nitekim bu müjdeye rağmen, Bulgarlardan herhangi bir hareket görülmedi. Hatta İstanbul'da sadrazam, kabinede;

-İmparator bizi aldatıyor, diye konuştu.(1)

Sadrazam haklıydı. Evet İmparator II.Wilhelm yalan söylüyordu. Çünkü henüz Bulgarlarla bir ittifak antlaşması imzalanmamıştır. Osmanlı Devleti ile Almanya arasındaki ittifak antlaşması bir iki günde yazılıp imza edilecek bir antlaşma değil, altyapısı önceden hazırlanmış bir antlaşmadır. Bu antlaşmanın önemli bir maddesi de kapitülasyonların (yabancılarla adli, idari, ticari,kültürel,... vb. anlamda verilen ayrıcalıklar) kaldırılması ile ilgilidir. Savaş başlayınca Osmanlı Devleti Kapitülasyonları kaldırdığını ilan eder. İlk karşı gelen de düşmanlarımız değil savaşta ortağımız Almanya'dır.

5 Ağustos 1914 tarihinde İngiltere Almanya'ya harp ilan etti.

Akdeniz'de İngiliz donanmasının takibinde olan iki Alman gemisi (sonradan Yavuz ve Midilli adını alacaktır.) Enver Paşa'nın emir ve müsaadesi ile Çanakkale'ye sığınmışlardır. Gemiler 16 Ağustos 1914 tarihinde İstanbul'a gelerek gösterişli bir şekilde Dolmabahçe önüne demir atarlar.

Kimin emriyle, niçin ve nasıl olduğu ve o zaman bilinmeyen, ama bugün Enver ve Bahriye Nazırı Cemal Paşaların bilgileri dahilinde, İstanbul'daki iki sığınmacı gemi ve ayrıca her birine birer Alman yardımcı gemi süvarisi yerleştirilmiş Türk filosu Karadeniz'e çıkıt. Rus şehirlerine ve donanmasına saldırdı. Bazı Rus limanlarını bombardıman etti. Artık söz tamamen Almanlarındı. Osmanlı Devleti Amiral Suchon'un kumandasındaki bu garip korsanlık macerasıyla fiilen harbe sürüklenmişti. Bu saldırı fikri Alman Sefareti ile amiral Suchon'undur. Bu olaydan 13 gün sonra Türkiye Almanya'nın yanında istemeyerek savaşa girmiş oldu.

O zaman genç bir Alman deniz subayı olup Breslev (Midilli) kruvazöründe çalışmış olan ve ikinci Dünya Harbi'nde yani 25 sene sonra Alman donanması Başamirali bulunana Dönitz hatıralarında, Rus limanlarına ve donanmasına yapılan bu saldırının temel amacının Osmanlı Devleti'ni savaşa dahil etmek için yapıldığını açıkça yazar.

Osmanlı Devleti dost bir ülkenin iki savaş gemisini İngiliz düşmanından kurtarayım derken, o iki dost geminin subayları sığındıkları ülkeye ihanet ederek, kendi saflarında savaş girmelerini sağlayarak üzerlerindeki savaş yükünün yarısını Osmanlı'ya yıktılar. Yalan söylemek, sözünde durmamak, Almanların geçmişlerinde var. Sözde soykırım iddiasının bize göre tehcirin de mucidi İlber Ortaylı'ya göre Alman Genel Kurmayıdır.

05.06.2016

Hasan ŞİMŞEK

1) Aydemir, Şevket Süreyya, Tek adam Cilt 1, s.211

İKEV 10 ARALIK BEKİR SITKI ERDOĞAN ANMA KONSERİ

Vakfımızın ev sahipliğini üstlendiği Bekir Sıtkı Erdoğan Anma Konseri; 10 Aralık tarihinde İstanbul'da Üsküdar Belediyesi Bağlarbaşı Kültür Merkezi'nde Ankara Karamanlılar Derneği ve Üsküdar Musiki Cemiyeti'nin katılımlarıyla düzenlenecektir. Bu vesile ile Vakıf binamızda yer alan Bekir Sıtkı Erdoğan kütüphanesinin yenilenmekte olduğunu tüm hemşerilerimize müjdeler, konserimize bekleriz.

89 yıla sığdırılan yüzlerce şiir, rubailer, Cumhuriyet 50. yıl marşı, Türk Müziğine kazandırılan bestelenmiş 82 güftesi, Karaman'a hasretliğiyle Karamanlılar olarak gurur duyduğumuz, Bekir Sıtkı Erdoğan'ı 24 Ağustos 2014 tarihinde kaybettik.

Ankara Karamanlılar Derneği olarak bir şey yapmalıydık ve çalışmaya koyulduk. İlk olarak Karamanlılar Derneği Türk Sanat Müziği Korumuzca Mayıs ayında Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi salonunda anma konseri gerçekleştirdik. Konsere Ankaralıların ve hemşehrilerimizin ilgisi bizleri çok mutlu etti. İçimiz yine buruktu Milli şairi mizin memleketi Karaman'da bir anma programı yapmalıydık. 2015 Ekim ayı başında yeni dönem koro çalışmalarına başlarken bu düşünceyle yola çıktık ve hazırlıklara başladık.

Karamanlılar Derneği Türk Sanat Müziği Korumuzca 12 Aralık 2015 akşamı DURU Bulgur'un maddi destek ve muhteşem organizasyonu ile Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi Konferans salonunda gerçekleştirdiğimiz hafızalara kazınan unutulmaz anma konseri ile duygularımızı Karaman'daki hemşehrilerimiz ile paylaştık.

İstanbul Karamanlılar Vakfı (İKEV) başkanı Suat Yıldırım'ın Ankara ziyaretlerinde birde İstanbul'da bir konser yapılması yönünde fikir birliğine vardık. İstanbul Karamanlılar Vakfı'mızın ev sahipliğinde gerçekleştireceğimiz Bekir Sıtkı Erdoğan anma konseri için çalışmalara başladık.

Milli şairimiz Bekir Sıtkı Erdoğan'ın güftelerinin yaklaşık üçte biri ünlü bestekar Amir Ateş tarafından bestelenmiştir. Hâlihazır Üsküdar Musiki Cemiyeti Başkanı bestekar Amir Ateş ile irtibata geçilerek konseri birlikte yapalım teklifimizi kendilerine ilettik.Teklifimizin kabul görmesiyle bu kez üçüncü ve İstanbul konserimiz için hazırlıklarımızı hızlandırdık. Ankara Karamanlılar Derneği Türk Sanat Müziği Korusu ve Üsküdar Musiki Cemiyeti ile birlikte icra edilecek konser, 10 Aralık 2016 tarihinde Üsküdar Belediyesi Bağlarbaşı Kültür Merkezi büyük salonda gerçekleştirilecektir.

Anlamli konsere ev sahipliği yapacak İstanbul Karamanlılar Vakfımız ve konseri birlikte icra edeceğimiz Üsküdar Musiki Cemiyeti ve değerli başkanı bestekâr Amir Ateş'e sonsuz teşekkür ediyoruz.

Veli BOZKIR

Karamanlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı

www.ikev.org.tr

NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY

KHARKIV POLYTECHNIC INSTITUTE

The Unit of education, science, industry

Sevgili Karamanlı Hemşerilerim;

Kuruluş çalışmalarına katıldığım Anka Teknoloji Üniversitesi'ni 2013 yılında Ankara'da kurduk. Halen bina ve kuruluş çalışmalarını yürütmekteyiz. Üniversitemizde mühendislik fakültele rine hoca getirmek için Ukrayna HARKOV ULUSAL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ile tanıştık. Gelişen ilişkilerimiz neticesinde bize Türkiye Daimi Temsilciliğini verdiler. Türkiye'de istediği bölüme kayıt yaptıramayan, 2 yıllık üniversite eğitimi 4 yıllığa tamamlamak isteyen, yüksek lisans ve doktora eğitimi almak isteyen öğrencilere çok uygun fiyatta okuma şansı verilmektedir. Bu şansı yakalamak isteyen öğrencilerimizin bizimle iletişime geçmeleri halinde kendilerine yardımcı olmak isteriz.

Turhan Terlemez : 0532 451 43 66 / Anka Uzaktan Eğitim: 0850 360 75 00

LİSANS, LİSANS TAMAMLAMA, YÜKSEK LİSANS VE DOKTORA KAYITLARI BAŞLAMIŞTIR

ULUSAL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ HARKOV POLİTEKNİK ENSTİTÜSÜ

MERKEZ İLETİŞİM
NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY
KHARKOV POLYTECHNIC INSTITUTE

NTU "KhPI" 21, Frunze str.,

61002, Kharkiv, UKRAINE

Web: www.kpi.kharkov.ua

E-mail: omsroot@kpi.kharkov.ua

Tel: + 38 (057) 707-66-34

ANKA
UZAKTAN EĞİTİM
TEKNOLOJİLERİ A.Ş.

HARKOV ULUSAL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYE DAİMİ TEMSİLCİLİĞİ
ANKA UZAKTAN EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ A.Ş.

Yeşilköy Mah. Atatürk Cad. EGS Business Park B-1
Blok No: 69 34149 Bakırköy – İSTANBUL

Web: www.ankauzet.com | www.harkovpoliteknik.com

E-mail: info@ankauzet.com | info@harkovpoliteknik.com

Tel: 0 (850) 360 7500

BAŞVURU:

www.ankauzet.com / 0(850) 360 75 00 / anka.uzet / anka.uzet / ankauzet / Anka Uzet

KAYBETTİĞİMİZ HEMŞERİLERİMİZ

Vakfımız Üyesi
Yıldız KARAKÖSE'nin eşi,
emekli subay Mustafa KARAKÖSE
08.08.2016 tarihinde

Hemşerimiz
Merhum Nazmi ve Merhume Atike BACAK'IN oğlu,
Mehmet Arif BACAK
15.08.2016 tarihinde

Hemşerimiz
Hadım'lı Ali Üzüm
05.09.2016 tarihinde

Vefat Etmişlerdir.
Değerli Hemşerilerimiz,
Merhum ve Merhumelere Allah'tan Rahmet,
Kederli Ailelerine Başsağlığı ve Sabır Dileriz.

Rahmetli Sadi Göncü ve Altan Göncü'nün oğlu Gürsel Göncü ameliyat olmuştur.
Vakfımızın Kurucu Üyesi, büyük bağışçımız Rahmetli Seval Alkan'ın eşi Mehmet Alkan kalp rahatsızlığı geçirmiştir.
İKEV Olarak Rahatsızlık Geçiren Hemşerilerimize Acil Şifalar Dileriz..

SENSİZLİK

Sensizliğe alışmak istiyorum
Ama sensizlik
Ağaçsız orman
Sütsüz bebek
Susuz kalan çiçek gibi birşey

Sensizliğe alışmak istiyorum
Ama sensizlik
Kumsuz çöl gibi
Balıksız göl gibi birşey

Sensizliğe alışmak istiyorum
Ama sensizlik
Odama sessizce gelen
Ölüm gibi birşey
Alışabilirsen alış...

Nuran Uyar - 1999

**BAĞIŞLARINIZ İÇİN
HESAP NUMARALARIMIZ:**

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 22000640000011000 3241838
TR 78000640000011000 3186898

Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011005
TR 0015800728 6011038

İKEV/POSTASI

Haberleşme Adresi

Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No: 44 BAKIRKÖY / İSTANBUL
Tel: (0212) 542 68 33 - 542 68 34 • Faks: (0212) 542 68 60
web adresi: <http://www.ikev.org.tr>
e-mail: info@ikev.org.tr

Sahibi

İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM KÜLTÜR ve
SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI ADINA

Suat YILDIRIM

Genel Yayın Sorumlusu

Mehmet BAŞAR

Yayın Kurulu

Suat YILDIRIM - Adem KIRNAZ
Mehmet BAŞAR - Faruk ALKAN
Emine MAIOROV - İlker BACAK
Emel SAĞLAMER - Salli YEŞİLDAŞ
Muharrem SELEK

Tasarım

İKEV Grafik

Hatice Nur YELGEÇ

Baskı

CÖMERT MATBAA
Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi B Blok No: 408 Topkapı / İST
Tel: 0212 565 00 26